

Social Legislative Initiatives, Entrepreneurship, Evolutions and Contrasts in the Romanian Interwar Economy

Assist. Prof. Cristian Rudolf, PhD Candidate
Assoc. Prof. Venera Manciu, PhD
Assist. Prof. Marius Milos, PhD
Assist. Prof. Laura Milos, PhD

Faculty of Economics and Administrative Sciences,
„Eftimie Murgu” University of Resita, Romania
e-mail: c.rudolf@uem.ro

Inițiative Legislativ Sociale, Antreprenoriat, Evoluții și Contraste în Economia Românească Interbelică

Asist. Univ. Drd. Cristian Rudolf
Conf. Univ. Dr. Venera Manciu
Asist. Univ. Dr. Marius Miloș
Asist. Univ. Dr. Laura Miloș

Facultatea de Științe Economice și Administrative,
Universitatea „Eftimie Murgu” Reșița, România
e-mail: c.rudolf@uem.ro

Abstract: *The Sultan Suleyman Kanuni, also known as Suleyman the Magnificent, recommended his pashas to govern well if they desired profits. The interwar period and the contemporary period share a common historical similarity in the sense that they occurred after a significant change in the political landscape of Europe: namely, the end of World War I and the fall of the communist regimes. In both ages of transition people have had to cope with changes and the entrepreneurial strategy has been a favorite method. Be it through government legislation or through private endeavours, entrepreneurship has played a key role in the development of social and economic life on both banks of the Danube.*

Key words: *Economy, Interwar, Romania, Growth, Depression, Capital, Social Context, Community, Legislation, Strikes, Entrepreneurship, Strategy.*

Abstract: *Sultanul Suleyman Kanuni, cunoscut și sub numele de Soliman Magnificul, își informa vizirii că dacă vor profituri va trebui să guverneze bine. Perioada interbelică și perioada contemporană au în comun o similaritate istorică în sensul că se petrec după câte o schimbare semnificativă în peisajul politic al Europei: anume, sfârșitul Primului Război Mondial și căderea regimurilor comuniste. În ambele epoci de tranziție oamenii au trebuit să facă față la schimbări iar strategia antreprenorială a fost o metodă favorită. Fie prin inițiative guvernamentale sau prin proiecte proprii, antreprenoriatul a jucat un rol cheie dezvoltarea vieții sociale și economice de pe ambele maluri ale Dunării.*

Cuvinte cheie: *Economie, interbelic, România, depresie, capital, context social, comunitate, legislație, greve, antreprenoriat, strategie.*

I. Introduction

Approaching the frame of the social movements in interwar Romania, generally and the Banat Highland, in particular, we may notice an important concentration of highly qualified industrial metal workers and miners in this micro-region who had a high level of professional skills. The liberal government coincided with a period of economic growth in the years 1922-1926.

The Agrarian Reform of 1921 represented, without doubt, an act of social justice, of levelling the class differences from within the Romanian society (Scurtu, 1996).

The land-owning class disappeared as a socio-economic category, being replaced by an important group of middle farmers who applied the principles of capitalist economy in agriculture.

The small farmers continued to produce in order to ensure their subsistence, but a large part of them became interested in selling the results of their labor on local and regional markets (German-Swabian Peoples Party, 1928).

II. Social and Economic Legislation

The interwar period was marked by a multitude of social conflicts related to labour that tested with different intensity the democratic exercise and the structure of a united society in our country.

The strikes, mostly triggered by economic conditions, yet sometimes by political parties, were events that showed the cohesion of the workers from different economic branches, or the lack of it. They also showed the capacity of the governing elements to solve the grievances of the citizens. Sadly, quite often the elected representatives proved little availability to solve the problems of the people that had secured their offices.

The legislation was far from helping. Thus, by the Journal of the Council of Ministers of March 20th 1920, the right to strike for the employees of the Department of Religion and Education was severely limited. Within the Labour Department, in April 1920 an Arbitrage Commission for Work Conflicts was set up.

I. Introducere

Abordând cadrul mișcărilor sociale din România interbelică, în general și din Banatul Montan, în special observăm cum în această micro-regiune s-a realizat o importantă concentrare de muncitori industriali și mineri care posedau o calificare profesională de un înalt nivel. Guvernarea liberală a coincis cu o primă perioadă de avânt economic marcată de anii 1922-1926.

Acest fapt a permis hegemonia burgheziei mari și mijlocii asupra societății dar și solidificarea masei lucrătorilor industriali și a țăranilor pe baza reformei agrare și a dreptului de vot universal (Scurtu, 1996).

Moșierimea a dispărut ca și categorie socio-economică fiind înlocuită cu un grup important de proprietari funciari care dețineau terenuri de suprafață medie pe care le exploatau pe baza principiilor economiei capitaliste.

Micii proprietari au continuat să producă pentru asigurarea subzistenței, totuși, o bună parte s-a orientat spre desfacerea surplusului pe piețele locale și regionale (German-Swabian Peoples Party, 1928).

II. Legislația socială și economică

Perioada interbelică a fost marcată de o multitudine de conflicte de muncă și mișcări sociale care au supus la încercări de intensitate diferită exercițiul procesului democratic și structura societății solidare din țara noastră.

Grevele, cele mai multe cu substrat economic, dar uneori și politic au fost evenimente care au testat coeziunea muncitorilor din diversele ramuri ale economiei dar mai ales capacitatea guvernanților de a soluționa doleanțele sociale ale cetățenilor. Din păcate, de multe ori aleșii au demonstrat foarte puțină disponibilitate în soluționarea problemelor exprimate de alegători.

Nici legislația nu era deosebit de încurajatoare, astfel prin Jurnalul Consiliului de Miniștrii din 20 martie 1920 s-a limitat dreptul la grevă al angajaților din Ministerul Instrucțiunii și al Cultelor. În cadrul ministerului Muncii s-a înființat în aprilie 1920 o Comisie de Arbitraj pentru Conflictele de Muncă.

In September 1920, the Minister Grigore Trancu-Iași initiated the Law for Regulating Work Conflicts. We shouldn't be surprised that in those conditions the Law for Regulating the Sunday Rest Day and the Legal Holidays, passed on June 18th 1925 found many supporters among the industrial workers of the Banat Highland (Jurca, 1994).

There was also an attempt to organise labour on the basis of research and documentation, and in this sense the Romanian Institute for Organising Labour was founded (Jurca, 1994).

We must admit that during this period the employers manifested a reduced measure of social and legal responsibility, often breaking the mandates of the Law Concerning the Work Contract, which stated a notice of 14 working days in case of a termination of the said work contract. This triggered numerous strikes, notably those of the metal workers from the plants: Aug, Wolf, Lemaître, Malaxa, Vulcan, UDR, and TITAN-NĂDRAG-CĂLAN.

In 1919 and 1920 there were 210 work conflicts culminating in the General Workers Strike that included the entire Banat region. The strike was rampant among the industrial, forestry and mining workers from Reșița, Anina, Oțelu Roșu, Bocșa, Moldova Nouă, Oravița, and Caransebeș (Marin, 1980).

Usually the protesters' demands were similar and were focused on the obtaining of better working and living conditions.

These better working conditions were related to the 8-hour work day, the improvement of standard wages, and the drafting of a collective work contract (Setlacec, 1998).

We must hold our shield in the middle, as the Athenian politician Solon has taught us and admit that during the national agrarian government an important law was passed for all the workers in all the economic branches which regulated the work contracts (Báthory, 1983).

The normative act of April 5th 1929 regulated the relationships between employers and employees on the basis of social justice.

Ministrul Grigore Trancu-Iași a inițiat în septembrie 1920 Legea pentru reglementarea conflictelor de muncă. Nu trebuie să ne mire în aceste condiții că Legea pentru reglementarea repausului duminical și de sărbători legale din 18 iunie 1925 a găsit foarte mulți aderenți din cadrul mediilor muncitorilor industriali în special din Banatul Montan (Jurca, 1994).

De asemenea s-a încercat organizarea muncii pe baze documentării și cercetării aplicate, în acest sens punându-se bazele Institutului Român de Organizare a Muncii (Jurca, 1994).

Trebuie să recunoaștem că în această perioadă patronatul manifesta o măsură redusă de responsabilitate legală și socială adeseori încălcând prevederile Legii cu privire la contractul de muncă, care stipula acordarea unui preaviz de 14 zile lucrătoare în cadrul unei concedieri. Acest fapt a declanșat numeroase greve, notabile fiind cele ale metalurgiștilor de uzinele: Aug, Wolf, Lemaître, Malaxa, Vulcan, UDR, și TITAN-NĂDRAG-CĂLAN.

Între anii 1919 și 1920 au avut loc 210 conflicte de muncă, notabilă fiind pentru regiunea de discuție Greva Generală a Muncitorilor din Banat, care a cuprins aproape în totalitate pe lucrătorii industriali, mineri și forestieri din orașele: Reșița, Anina, Oțelu Roșu, Bocșa, Moldova Nouă, Oravița, Caransebeș (Marin, 1980).

De obicei revendicările protestatarilor erau similare și se axau pe obținerea unor îmbunătățiri ale condițiilor de muncă și viață.

Aceste ameliorări ale condițiilor de lucru erau legate de introducerea zilei de muncă de 8 ore, sporirea salariilor tarifare, realizarea unui contract colectiv de muncă (Setlacec, 1998).

Trebuie să menținem scutul la mijloc, după cum ne-a învățat politicianul atenian Solon și să recunoaștem că în timpul guvernării național țărăniște, s-a votat o importantă lege pentru muncitorii din toate ramurile economiei care reglementa contractele de muncă (Báthory, 1983).

Actul normativ din 5 aprilie 1929 reglementa raporturile dintre patroni și salariați pe baza principiilor dreptății sociale.

According to that law, the employees received a series of advantages regarding the work hours during a day, the right to paid vacations: between 7 and 30 days a year, depending on the number of years of employment, and regarding the 14 work days notice in case of a dismissal (Báthory, 1984).

A terrible shock was caused by the suppression of the Lupeni Strike of August 6th 1929.

The citizens began losing confidence in the national agrarian government. The public opinion had genuinely believed in the promises for social justice and protection of the National Agrarian Party.

In those conditions, the suppression of the strike, at the cost of 25 dead and 100 wounded amongst the protesting miners, proved even more hideous to the entire work force organised in unions.

The workers from the industrial urban centres of the Banat Highland: Reșița, Oțelu Roșu, Anina, Moldova Nouă protested against the use of brutal armed force, deemed as absolutely excessive in relation to their work colleagues who had done nothing more than express a series of absolutely justifiable economic grievances.

These request referred to the 8 hour work days in mines, to an increase in basic wages by 20%, to the regular payment of wages, to the cancelling of dismissals and to the reinstatement of the laid off workers, as well as to some measures of work protection.

The socially unstable situation induced the government to adopt punitive measures against those who expressed political grievances or conspired to topple the social order. The Mârzescu Law of May 3rd 1933 stipulated drastic measures for the cases deemed as an attack on the security of the state. The survival of the parliamentary democracy system and of the social justice amongst the people was shaken by the wave of political assassinations during 1933.

These unlawful actions brought about an increased level of state control on the public and private lives of the citizens. On April 7th 1934 the Law for Protecting the Order within the State was passed (Enache, 2007).

Prin lege angajații au primit o serie de avantaje privind orele de muncă, dreptul la concedii plătite: între 7 și 30 de zile pe an, după numărul de ani lucrați și privind avizul de 14 zile în cazul unei concedieri (Báthory, 1984).

Un deosebit șoc l-a reprezentat pentru cetățeni evenimentul cauzat de reprimarea Grevei de la Lupeni din 6 august 1929. Cetățenii au început să-și piardă încrederea în guvernul național-țărănist. Opinia publică crezuse realmente în promisiunile de dreptate și ocrotire socială ale Partidului Național Țărănist.

În aceste condiții represiunea dură soldată cu 25 de morți și 100 de răniți în rândurile minerilor protestatari a fost privită cu oprobriu de către întreaga forță de muncă organizată în sindicate.

Lucrătorii industriali și minerii din centrele urbane ale Banatului Montan: Reșița, Oțelu Roșu, Anina, Moldova Nouă au protestat împotriva folosirii forței armate, considerate absolut excesive contra unor colegi de muncă care nu făcuseră decât să exprime o serie de doleanțe economice, foarte îndreptățite de altfel.

Aceste revendicări se refereau la introducerea zilei de 8 ore de muncă în subteran, la un spor al salariului de încadrare de 20%, la plata la plata regulată a drepturilor bănești, la sistarea concedierilor și reprimirea în serviciu a șomerilor, dar și la unele măsuri de protecție a muncii.

Situația instabilă sub aspect social a determinat guvernul să adopte măsuri punitive împotriva celor care inițiau revendicări ori conspirau pentru răsturnarea ordinii sociale. Legea Mârzescu din 3 mai 1933 prevedea drastice măsuri represive în cazurile calificate drept atentat la siguranța statului. Păstrarea regimului democrației parlamentare și a climatului vieții publice dominat de dreptate socială au fost zguduite de valul de asasinat din cursul anului 1933.

Aceste acțiuni politice reprobabile au declanșat un nivel sporit de control al statului asupra vieții publice și private ale cetățenilor. Pe data de 7 aprilie 1934 a fost promulgată Legea pentru apărarea ordinii în stat (Enache, 2007).

The measure provided some level of political safety in the sense that it banned the extremist right wing organisations. At the same time, the law complicated the activity of the syndicates by subjecting it to certain limitations from the police and administration bodies. A complementary legislative act was the Entire Powers Law of July 9th 1935. This measure was responsible for strong resentment and upheaval amongst the industrial and government workers.

As the workers could not remain without a form of professional and social organisation, on October 11th 1938, the government ordered the creation of the guilds of state employees, of private entrepreneurs and craftsmen who were the owners of small or medium size enterprises (Jurca, 1978).

According to the corporative model intensely backed by an important social theoretician of interwar Romania, Mihail Manoilescu, the guilds limited themselves to activities in the industrial, agricultural, commercial, technical, and cultural areas, while any social or political activities were a posteriori excluded.

The guilds functioned on a national but not on an international level - any professional contact abroad had to be approved by the Labour Department.

The government hoped in this way to limit the contacts among union workers from similar crafts all over the continent (Iancu, 2006).

This fact was due to the existence of strong historical connections on the social-democratic side between the local unions from certain branches of the industry and the ones from other states with similar if not identical special trade (Iancu, 2006).

The youth played an important part in the plans of King Charles the Second for consolidating his authoritarian regime. The education of whole generations in the spirit of loyalty and obedience to the sovereign and the dynasty gave the possibility for creating a strong support for the regime based on the personal governance of the king.

Măsura a oferit un anumit nivel de siguranță politică în sensul că a interzis organizațiile de extremă dreapta. În același timp legea a complicat activitatea sindicatelor supunându-le la limitările organelor de administrație și poliție. Un act normativ de completare l-a constituit Legea puterilor depline din 9 iulie 1935. Actul a stârnit profunde nemulțumiri și convulsii sociale printre muncitorii industriali și salariați.

Cum lucrătorii din fabrici și uzine nu puteau rămâne fără o formă de organizare socio-profesională pe 11 octombrie 1938 guvernul a dispus înființarea breslelor de angajați ai statului, antreprenori particulari și meseriași care erau patroni ai unei întreprinderi mici sau mijlocii (Jurca, 1978).

Potrivit modelului corporatist susținut intens de către un teoretician economic important al României interbelice, Mihail Manoilescu, breslele se limitau la activitate în domeniile industrial, agricol, comercial, tehnic, cultural și social, fiind exclusă a posteriori orice activitate politică.

Breslele funcționau doar în plan național, nu însă și internațional, contactele profesionale cu străinătatea urmând a fi aprobate de Ministerul Muncii.

În acest fel se spera din partea guvernului să se diminueze contactele dintre lucrătorii industriali sindicalizați din țară și confrății lor de specializări asemănătoare de peste hotare (Iancu, 2006).

Acest fapt se datora existenței unor puternice legături de factură istorică pe filiera social-democrată dintre sindicatele autohtone din anumite ramuri ale industriei și cele din cadrul altor state europene de specializare asemănătoare dacă nu chiar identică (Iancu, 2006).

Tineretul juca un rol important în cadrul planurilor monarhului pentru consolidarea regimului autoritar. Educarea unei întregi generații în spirit de loialitate și obediență față de suzeran și dinastie constituia posibilitatea formării unui sprijin puternic pentru regimul bazat pe guvernarea personală a regelui.

For this reason the younger generation of that age was conscripted in a paramilitary organisation called Straja Țării. The Law-decree of December 1938 stipulated that boys between 7 and 18 years of age and girls between 7 and 21 years of age must join this organisation. The nominal leader was King Charles the Second, bearing the title Mare Străjer, who delegated his prerogatives to some trustees from the leadership of that organisation (Bell, 1926).

On the other hand it was desired to implement a program of physical training meant to improve the males' performance during military service and to facilitate the integration of the girls to a special work place that was to be assigned to them in the case of armed conflict (Zaharia, 1981).

King Carol the 2nd nurtured a deep mistrust towards any kind of legislative structure and the Parliament made up exclusively of National Revival Front members functioned briefly, being dissolved by royal decree on July 5th 1940.

This state of affairs, so much liked by the monarch, allowed him to rule in the absence of a legislative body by law decrees.

The gradual accession of the legionaries to government starting in June 1940 led to a change in scope concerning the governments' state policy towards minorities (Ancel, 2001).

We have to speak about the Jewish minority which, until that moment, had enjoyed civil and political rights under the 1923 Constitution, as well as under the fundamental law of 1938, at least on a formal plan (Ancel, 2001).

With the accession to power of the government presided by Ion Gigurtu, in which the legionaries held three departments, a profoundly racist legislation was implemented through the Law decree of August 9th 1940. This bill set up a social and political framework that was absolutely discriminating against the Romanian citizens of Jewish faith. (Bolovan, 2000).

According to this official act, the Jews could no longer hold public office; they could no longer be part of administration boards,

Din acest motiv s-a trecut la înregimentarea tinerei generații într-o organizație cu caracter paramilitar numită Straja Țării. Decretul lege din decembrie 1938 stipula faptul că băieții între 7 și 18 ani iar fetele între 7 și 21 ani trebuiau să se înscrie în această organizație. Conducătorul nominal era Regele Carol al II-lea, purtând titlul de Mare Străjer care delega însă atribuțiile sale unor persoane de încredere din conducerea organizației (Bell, 1926).

Pe de altă parte se avea în vedere implementarea unui program de pregătire fizică menit să îmbunătățească performanțele băieților în cadrul serviciului militar iar fetelor să le faciliteze integrarea la locul de muncă care le-ar urma să fie repartizat în cazul izbucnirii vreunui conflict armat (Zaharia, 1981).

Având în vedere faptul că Regele Carol al II-lea nutrea o neîncredere profundă față de orice fel de structură legislativă iar parlamentul alcătuit exclusiv din membrii ai Frontului Renașterii Naționale nu a funcționat prea mult fiind dizolvat prin decret regal pe 5 iulie 1940.

Se instaura astfel acea stare de fapt, atât de apreciată de monarh care îi permitea în absența unui corp legislativ să conducă exclusiv pe baza decretelor legi.

Accederea treptată a legionarilor la guvernare începând cu luna iunie 1940 a dus la o schimbare a politicii de stat față de minorități (Ancel, 2001).

Este vorba în special de minoritatea evreiască care s-a bucurat până la acel moment de drepturile civile și politice ale Constituției din 1923 pe care legea fundamentală din 1938 le garanta cel puțin în plan formal (Ancel, 2001).

Odată cu instalarea guvernului prezidat de Ion Gigurtu, în cadrul căruia legionarii dețineau trei portofolii s-a implementat o legislație cu profund caracter rasist care și-a găsit expresia într-un decret lege din 9 august 1940 care a stabilit un cadru politic și social absolut discriminatoriu pentru cetățenii români de religie mozaică (Bolovan, 2000).

Potrivit acestui act normativ evreii nu mai puteau ocupa funcții publice, nu mai aveau dreptul să facă parte din consilii de administrație sau

own real estates in the countryside and be a part of the professional military (Bell, 1926).

The Mining Law of June 4th 1924 was fundamental for the organising of the extraction of the resources located underground (Gräf, 1997).

Using the articles of the Constitution from March 28-29 1923, this legislative act instituted the hegemony of the state over the resources of the Romanian underground.

According to that law, there was the possibility to exploit the underground resources in firms based on mixed stocks (Gräf, 1997).

Government changes bring changes in education. A party ascending to government often modifies or replaces the legislation issued by the previous political body in power.

On March 28th 1929, the national-agrarian government issued the Law for modifying the Mining Law of June 4th 1924. This new law was faithful to the model of the national agrarian open door policy and opposed to the national liberal policy concluded in the syntagm: through ourselves (Feneşan et al., 1991).

The years of the world economic crisis brought with them a recession marked by the decrease of the buying power of the population but also by the reduction of the state orders for products (Greffner, 1994).

As a paradox we may notice that some branches such as the oil industry and the production of consumer goods: sugar, vegetable oils and fats, wheat products, clothing, etc., registered a significant growth during the years 1929-1933 (Báthory, 1995).

During the 1934-1938 period the Romanian economy followed an ascending line due to the state's strong involvement. This fact was in concordance with the neo-liberal doctrine of involving the government in economy and of creating a state of affairs favorable to the development of the native forces in the areas of banking, industries and export trade (Báthory, 1973).

să dețină proprietăți funciare în mediul rural, fiindu-le totodată interzis să activeze ca și militari de carieră (Bell, 1926).

Fundamentală pentru organizarea exploatării resurselor subsolului a fost Legea minelor din 4 iunie 1924 (Gräf, 1997).

Folosind prevederile Constituției din 28-29 martie 1923 acest act legislativ întărea hegemonia statului asupra bogățiilor aflate în subsolul României.

De asemenea se impunea un puternic grad de control al capitalului autohton în cadrul companiilor mixte (Gräf, 1997).

Modificările de guvern aduc schimbări în educație. O parte ascendentă a guvernului de multe ori modifică sau înlocuiește legislația eliberate de către organismul politic anterior la putere.

Guvernului național-țărănesc a emis la 28 martie 1929 o Legii pentru modificarea Legii Minelor din 04 iunie 1924. Această nouă lege a fost credincios la modelul politicii naționale de-agrar ușa deschisa și spre deosebire de politica Național Liberal încheiate în sintagma: prin noi înșine (Feneşan et al., 1991).

Anii crizei economice mondiale au dus la o recesiune economică marcată prin diminuarea puterii de cumpărare a populației dar și prin reducerea comenzilor de produse din partea statului (Greffner, 1994).

Paradoxal trebuie să notăm cum industria țiteiului dar și unele ramuri ale industriei bunurilor de consum: zahăr, uleiuri vegetale, morărit, textile au înregistrat un progres simțitor pe durata anilor 1929-1933 (Báthory, 1995).

În timpul perioadei 1934-1938 economia românească a cunoscut o linie ascendentă, datorită statului implicat puternic. Acest fapt a fost în concordanță cu doctrina neo-liberale de implicare a guvernului în economie și de a crea o stare de lucruri favorabile pentru dezvoltarea forțelor native în domeniul bancar, industria și comerțul de export (Báthory, 1973).

As a second global conflagration appeared to be imminent the main contenders began competing for the control over of the main aspects of the Romanian economy. In April 1935 the Romanian government concluded a contract with the Skoda Plant in Czechoslovakia for the delivery of weapons to the Cugir and Reșița Plants ([Hromadka, 1993](#)).

The legislation passed by the national-liberal government at the end of the interwar period had had beneficial effects on the national economy. Through the Law-Decree of May 10th 1937 was settled the regulation and control over cartels with respect to the founding of new factories.

For such an endeavour one would have needed the favorable notice of the Department of Industries, a fact that implied the control of the state over some industrial branches such as weapons production. The beginning of the second global conflagration brought the military control in some firms and economic societies connected to industries, banking and trade ([Romania's encyclopedia, 1940](#)). This was the case of the following enterprises: Astra Română, Concordia, Columbia, and Societatea Româno - Americană ([Herrschaft, 1942](#)).

The geographic and demographic conditions given by the habitat of the population concentrated the larger number of inhabitants in the rural areas ([Hockl, 1934](#)).

This led to the situation where most of the population was employed in agriculture ([Senz, 1977](#)).

The destructive effects of the First World War were annulled by 1922, further on the agricultural production was marked by an ascending trend ([Förster & von Fassel, 1999](#)).

The laws for the agrarian reform in Banat, Crișana, Maramureș, Transilvania, Basarabia and Bucovina had a beneficial effect on the production ([Bulgaru, 2003](#)).

This measure was completed by the Law for Setting up the Agricultural Committee of March 1920 and by the one for establishing the common grazing lands of August 1920 ([Förster & von Fassel, 1997](#)).

Pe măsură ce se prefigura iminența unei a doua conflagrații mondiale principalii adversari au început să concureze pentru controlul asupra laturilor de importanță strategică din cadrul economiei românești. În aprilie 1935 guvernul român a încheiat un contract cu Uzinele Skoda din Cehoslovacia pentru livrarea de armament către uzinele Cugir și Reșița ([Hromadka, 1993](#)).

Legislația adoptată de guvernul național-liberal, la sfârșitul perioadei interbelice a avut efecte benefice asupra economiei naționale. Prin Decretul-lege din 10 mai 1937 stabilit reglementarea și controlul asupra cartelurilor în ceea ce privește înființarea de fabrici noi.

Pentru o astfel de eforturi s-ar fi avut nevoie de avizul favorabil al Ministerului Industriilor, fapt care a presupus controlul statului asupra unor ramuri industriale, cum ar fi de producere a armelor. La începutul conflagrației mondiale a adus două control militar, în unele firme și societate economice legate de industriile, bancare și comerciale ([Romania's encyclopedia, 1940](#)). Acesta a fost cazul următoarelor întreprinderi: Astra Română, Concordia, Columbia și Societatea Româno - Americană ([Herrschaft, 1942](#)).

Condițiile date de dispoziția habitatelor populației au concentrat centrul de greutate demografic al țării în mediul rural ([Hockl, 1934](#)).

Acest fapt a dus la situația în care marea majoritate a celor capabili de muncă se ocupau cu activități agricole ([Senz, 1977](#)).

Efectele distructive ale Primului Război Mondial au fost anulate până în cursul anului 1922 ulterior producția agricolă cunoscând un sens ascendent ([Förster & von Fassel, 1999](#)).

Legile pentru aplicarea reformei agrare în Banat, Crișana, Maramureș, Transilvania, Basarabia și Bucovina au avut un efect benefic asupra agriculturii din regiunea aflată sub discuție. Această măsură venea în completarea Legii pentru înființarea Comitetului Agrar din martie 1920 și a celei pentru înființarea islazurilor comunale din august 1920 ([Förster & von Fassel, 1997](#)).

The interwar legislation tried to help the agricultural workers, establishing state pensions for those who worked up to 70 years of age. In this sense we may view the Law for Regulating the Property Laws, issued on August 20th 1929 by the national-agrarian politician Ion Mihalache (Sandru, 1975).

The investments in agriculture were kept at a relatively low level and were initiated mostly by the national-agrarian governments in the years 1928-1931.

As the Second World War drew ever nearer, the leading class began measures in order to help agriculture. The end was to create a significant stock of food that could make up the state's strategic reserve in cases of armed conflict. These reserves grew exponentially with the beginning of the royal dictatorship and were successively supplemented over the years 1938, 1939, and 1940 (Saon, 1999).

One of the Parliament's measures referred to the organisation of the Agriculture Chambers. The measure was adopted by the National Representatives Assembly on July 1st 1930 (Predescu, 1999).

The Agricultural Committees, the County Agriculture Centers, the Regional Agriculture Centers and the Union of Agriculture Chambers became genuine fostering institutions for the political supporters of the party governing at one moment or another. Whether it was the national-liberal or the national-agrarian party, they often exacted a disloyal pressure on the public life at local, county and regional levels. The legislative act, though well intended, did not succeed to lead to an increase in the production of the small and medium-sized funds, which were deeply affected by the crisis and by high taxes. The funds were just insufficient for renting of large scale agricultural machines or for selecting performance seeds, as well as for eliminating gradually the ploughing animals.

The measures of apparent aid for the agricultural workers continued. The Iorga-Argetoianu government, initiated on December 18th 1931, the first Law for Suspending the Debt Executions.

Legislația interbelică a încercat să ajute lucrătorii agricoli de stabilire a pensiilor de stat pentru cei care au lucrat până la 70 de ani. În acest sens putem vedea Legea pentru Reglementarea Legilor proprietății, elaborată la 20 august 1929 de către național-agrar politician Ion Mihalache (Sandru, 1975).

Investițiile în agricultură s-au menținut la un nivel relativ scăzut și au fost inițiate în special de guvernele național-țăraniste din anii 1928-1931.

Pe măsură ce se prefigura cea de a doua conflagrație mondială guvernării au inițiat măsuri pentru a impulsiona agricultura. Se urmărea astfel asigurarea unui surplus de produse agro-alimentare care să fie depozitat în cadrul rezervelor strategice ale statului pregătite pentru cazuri de conflict armat. Aceste rezerve au crescut exponențial odată cu instaurarea dictaturii regale fiind suplimentate succesiv în cursul anilor 1938, 1939 și 1940 (Saon, 1999).

Una dintre măsurile legislativului s-a referit la organizarea Camerelor de Agricultură. Măsura a fost adoptată de către Reprezentanța Națională pe 1 iulie 1930 (Predescu, 1999).

Comitetele Agricole Locale, Centrele de Agricultură Județene, Centrele de Agricultură Regionale și Uniunea Camerelor de Agricultură au devenit adevărate pepiniere politice în care aderenții partidului aflat la un moment dat la guvernare, fie că era cel național – țărănist ori cel național liberal exercitau o presiune de cele mai multe ori nelocală asupra demersurilor vieții publice din plan local, județean și regional. Actul legislativ deși bine intenționat nu a reușit să ducă la sporirea producției țărănești mici și mijlocii profund afectate de criză și de impozitele sporite. Fondurile erau pur și simplu insuficiente pentru a se putea pe scară largă la închirierea de mașini la selectarea soiurilor performante de semințe de cereale precum și la eliminarea graduală a animalelor de tracțiune din plugărit.

Măsurile de aparentă ajutorare a lucrătorilor agricoli nu s-au oprit, sub guvernarea Iorga-Argetoianu, pe 18 decembrie 1931 inițiindu-se prima Lege pentru suspendarea execuțiilor silite.

In theory, the measure supposed to protect the small farmers from the abuses of the creditors and to provide them with time and favorable conditions to pay their debts.

In practice, the measure was largely devoid of efficiency. The government was forced to adopt complementary measures.

One of them referred to the first Law for the Conversion of the Agricultural Debts issued in April 1932. The measure was supposed to, at least in theory, to offer solutions for the debts and to establish viable conditions for their payment (Iancu, 2002).

The legislative measures of the Iorga-Argetoianu government were deemed as wanting by the next team in office, belonging to the national-agrarians. This was one of the reasons for seeking effective means in order to alleviate the material and social plight of the agricultural producers affected by the crisis. In October 1932 the first solid element of these plans appeared: the second Law for the Conversion of the Agricultural Debts.

The central element of this legislative act consisted in the suspension of the measures stated in April of that year until the clearing of the differences between debtors and creditors on the principles of social justice (Iancu, 2002).

Therefore, this particular law was completed in April 1933 with a law for Regulating the Agricultural and Urban Debts.

In 1934 the livelihood of the small and medium farms was far from better. One could not imagine any overproduction let alone any export (Riegel, 1994).

Dealing with problems arising from the payment of the bank credits, from the acquisition of performance machines, necessary for an agriculture based on capitalist principles and a strong competition abroad, the land owners petitioned the government in order to present a series of grievances (Petri, 1992).

The Law for the Cancelling of Agricultural debts from April 7th 1934 dealt precisely with such problems related to agricultural credits (Petri, 1992).

În teorie, măsura ar trebui să protejeze micii fermieri din abuzurile creditorilor și de a le oferi timp și condiții favorabile pentru a-și plăti datoriile lor.

În practică, măsura a fost în mare măsură lipsită de eficiență. Guvernul a fost silit să formuleze soluții complementare.

Una dintre acestea se referă la prima Lege pentru conversiunea datoriilor agricole din aprilie 1932. Măsura trebuia, cel puțin sub aspect teoretic, să ofere asanări ale datoriilor după condițiile și modul de rambursare (Iancu, 2002).

Măsura legislativă a guvernării Iorga-Argetoianu a fost calificată drept necorespunzătoare de către echipa ministerială național-țărănistă, motiv pentru care s-au căutat mijloace eficiente pentru a ameliora situația materială și socială a producătorilor agricoli afectați de criză. În octombrie 1932 a apărut un prim element concret al acestor planuri, reprezentat de o a doua Lege pentru conversiunea datoriilor agricole.

Elementul central al actului legislativ consta în suspendarea măsurilor prevăzute în cursul lunii aprilie a aceluși an până la clarificarea neînțelegerilor dintre creditorii și debitorii pe baza principiilor dreptății sociale (Iancu, 2002).

Aplicabilitatea practică a acestei măsuri normative a lăsat de dorit fiind completată în aprilie 1933 cu o Lege pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane.

Situația producătorilor mici și mijlocii era departe de a se fi îndreptat în cursul anului 1934. De o supra producție pentru export nici nu putea fi vorba (Riegel, 1994).

Confruntându-se cu multiple probleme legate de plata creditelor bancare, de achiziționarea utilajului performant, necesar unei agriculturi bazate pe principii capitaliste și cu o puternică concurență de peste hotare, proprietarii agricoli au trimis petiții guvernului pentru a prezenta o serie de revendicări (Petri, 1992).

Legea pentru lichidarea datoriilor agricole din 7 aprilie 1934 se ocupa întocmai de probleme de creditare ale agriculturii (Petri, 1992).

The measure brought a temporary improvement of the material state for a part of the farmers but failed to completely remedy the catastrophic effect of the economic crisis on the rural population (Riess, 1935).

The global interwar economy functioned on the basis of evaluating the currencies against the gold scale (Schöffler, 1925).

Any currency had to be covered, at least partially by precious metal deposits. We may easily draw the conclusion related to the negative results determined by the overproduction crisis.

More and more currencies from the world market lack the coverage of precious metal.

This valuable ore had proven insufficient when compared to the quantity of banknotes and coins released on the domestic and external markets.

In the conditions of inflation, different states issued more and more series of banknotes and coins to replace the ones that rapidly lost their value, only to grasp with awe that even the most recent coinage issues lost their value just as rapidly.

Romania's situation must be interconnected with the one of the global economy. Similar to other states, Romania attempted measures of economic relief (Munteanu, 2005).

The national-liberal government introduced a change in the economic policy of the country (Nedelea, 1991).

A series of protectionist measures were launched in order to boost exports but also to decrease imports considered without primary importance (Sbârnă, 2001).

In this framework we may consider the Law Regarding the Setting up of Machine Factories and the Importing of Non-manufactured Goods for the Industry of July 31st 1937. This law gave a series of advantages to native firms (Nedelea, 1991). It stated that Romanian firms can receive an 18 or 36 months state monopoly for a certain product. In this period no other foreign firm may import a similar product.

Măsura a adus o îmbunătățire temporară a materialului de stat pentru o parte a fermierilor, dar nu a reușit să remedieze complet efectul catastrofal al crizei economice asupra populației rurale (Riess, 1935).

Economia mondială interbelică a funcționat pe baza de evaluare a monedelor împotriva etalonului de aur (Schöffler, 1925).

Orice monedă trebuie să fie acoperite, cel puțin parțial, prin depozitele de metal prețios. Putem trage cu ușurință concluzia referitoare la rezultatele negative determinate de criza supraproducție.

Mai multe valute și mai mult de la lipsa de pe piața mondială de acoperire din metal prețios.

Acest valoros sau au dovedit insuficiente în comparație cu cantitatea de bancnote și monede lansat pe piețele interne și externe.

În condițiile inflaționiste, stări diferite emise mai multe serii și mai mult de bancnote și monede pentru a le înlocui pe cele care au pierdut rapid valoarea lor, numai să înțeleagă că, chiar și cu venerație problemele cele mai recente monedele au pierdut valoarea lor la fel de rapid.

Situația României trebuie integrată în cadrul situației economice mondiale. Asemenea altor state, cel român a încercat măsuri de redresare financiară (Munteanu, 2005).

Guvernului național-liberal a introdus o schimbare în politica economică a țării (Nedelea, 1991).

O serie de măsuri protecționiste au fost lansate pentru a stimula exporturile, dar și pentru a reduce importurile considerate fără importanță primară (Sbârnă, 2001).

Menționăm în acest cadrul Legea privind înființarea de fabrici de mașini și produse nefabricate importante pentru industria națională din 31 iulie 1937. Această lege acorda o serie de avantaje pregnante firmelor autohtone (Nedelea, 1991). Se stipula că firmele românești pot primi de la stat un monopol pentru 18 sau 36 de luni pentru un anumit produs. În această perioadă nici o altă firmă străină nu este autorizată la importarea unui produs similar.

Thus new industrial branches were created such as the steel tube industry, the radio lamp industry, the industry of electric cables, the colorant industry, and the industry for navigational aeronautical instruments.

In 1936 the government passed a law regarding the mandatory usage of native raw materials for the creation of goods. For instance, for the clothing industry one could import wool only if one exported native wool 5 times the amount of the quantity imported (Stelu, 2006).

The customs policy of the government was to reduce taxes for certain industrial products and to ban the tax exemption for the import of machines of any sort as well as for other goods. In this way new industrial branches were created even if of modest sizes.

The interwar period and the contemporary period share a common historical similarity in the sense that they occurred after a significant change in the political landscape of Europe: namely, the end of World War I and the fall of the communist regimes.

In both ages of transition people have had to cope with changes and the entrepreneurial strategy has been a favorite method.

Be it through government legislation or through private endeavours, entrepreneurship has played a key role in the development of social and economic life on both banks of the Danube.

In this paper we have attempted to present a description across time of the interwar and contemporary periods. If in the interwar years the innovative measures of entrepreneurial strategy were carried out as pieces of government legislation in the economic and social areas, in more recent years entrepreneurship has been the appendage of universities from both sides of the Danube.

In this sense we may note the study and the project conducted by the Eftimie Murgu University Resita, Romania with the University of Belgrade, Technical Faculty in Bor, Serbia in order to develop entrepreneurship as a viable means of sustainable social and economic development at regional level.

Astfel, ramuri industriale noi au fost create, cum ar fi industria tub din oțel, lampa industria radio, industria de cabluri electrice, industria de colorant, și industria pentru instrumente de navigație aero-nautice.

În 1936, guvernul a adoptat o lege privind utilizarea obligatorie a materiilor prime autohtone pentru crearea de bunuri. De exemplu, pentru industria de confecții s-ar putea lână de import numai în cazul în care un exportate lână nativ de 5 ori suma de cantitatea importată (Stelu, 2006).

Politica vamală a guvernului a fost de a reduce impozitele pentru anumite produse industriale și de a interzice scutirea de taxe pentru importul de mașini de orice fel, precum și pentru alte bunuri. În acest fel, ramuri industriale noi s-au creat, chiar dacă de dimensiuni modeste.

Perioada interbelică și perioada contemporană au în comun o similaritate istorică în sensul că se petrec după câte o schimbare semnificativă în peisajul politic al Europei: anume, sfârșitul Primului Război Mondial și căderea regimurilor comuniste.

În ambele epoci de tranziție oamenii au trebuit să facă față la schimbări iar strategia antreprenorială a fost o metodă favorită.

Fie prin inițiative guvernamentale sau prin proiecte proprii, antreprenoriatul a jucat un rol cheie dezvoltarea vieții sociale și economice de pe ambele maluri ale Dunării.

În această lucrare am încercat să descriem perioadele interbelică și contemporană dintr-un punct de vedere atemporal. Dacă în anii interbelici măsurile inovative se realizau ca și elemente de legislație guvernamentală în domeniile economic și social, în anii mai recentii ele au devenit apanajul universităților de pe ambele maluri ale Dunării.

În acest sens putem nota studiul și proiectul realizat de Universitatea Eftimie Murgu, România cu Universitatea Belgrad, Facultatea Tehnică din Bor, Serbia pentru a dezvolta antreprenoriatul ca o măsură viabilă pentru dezvoltarea sustenabilă socială și economică a regiunilor.

This project has found its practical application in the creation of the Center for Entrepreneurship and Intercultural Management at the University of Resita and the information gathered from the study has been used in papers such as this one, presented at meetings with our partners from the Resita Network of entrepreneurship and innovation.

III. A bridge across time: The direct research for drafting the entrepreneurial strategy in Resita and Bor 2006 - 2008

The academic interests of developed countries (especially in Europe) present a new philosophy of education, entrepreneurial education - as an extension of teaching and research.

This theory has originated from the way of solving the following problems:

- (1) Why is the university environment interested in entrepreneurship?
- (2) Is entrepreneurship a new status of university conception?
- (3) Is university entrepreneurship stimulating and supporting the business environment?

The entrepreneurship is developed through a solid partnership that must exist and function optimally. The structure of this partnership can function according to the scheme.

In this context, universities must make an essential contribution to the development of partnership. First, they must abandon the traditional education that focuses primarily on educating the mind. This type of education teaches you to read, write, to count, all of which are very important skills.

They are often called cognitive skills and they have emotional, physical and spiritual impact on education.

One of the most important issues is that education remains to be addressed in terms of entrepreneurship in order to make the transition from traditional to modern education based on learning through discovery and exchange of ideas.

Proiectul și-a găsit aplicarea practică în crearea Centrului de Antreprenariat și Management Intercultural la universitatea din Reșița iar informațiile adunate din studiu au fost folosite în lucrări precum aceasta, prezentate la întâlniri cu partenerii noștri din rețeaua universitară de antreprenariat și inovație Reșița Network.

III. O punte peste timp: Cercetarea directă pentru o strategie antreprenorială în Reșița și Bor 2006 - 2008

În activitatea universitară din țările dezvoltate (în special din Europa) este prezentă o nouă filozofie a învățământului-educația de tip antreprenorial - ca o extindere a activităților didactice și de cercetare științifică.

Această teorie este izvorâtă din modul de soluționare a următoarelor probleme:

- (1) De ce mediul universitar este interesat de antreprenariat
- (2) Este antreprenoriatul un nou stadiu al concepției universitare?
- (3) Este antreprenoriatul universitar stimulat și sprijină mediul de afaceri?

Antreprenoriatul este dezvoltat printr-un parteneriat solid care trebuie să existe și să funcționeze optim. Structura acestui parteneriat poate să fie conform schemei.

În acest context universitățile trebuie să-și aducă o contribuție esențială la dezvoltarea parteneriatului. În primul rând, acestea trebuie să renunțe la educația tradițională care se axează în principal pe educarea minții. Acest tip de educație te învață să citești, să scrii, să socotești, toate acestea fiind deprinderi foarte importante.

Ele sunt numite adesea deprinderi cognitive. Ceea ce mai este de actualitate la educația tradițională este impactul ei pe plan emoțional, fizic și spiritual.

Unul dintre cele mai importante subiecte, rămâne educația care trebuie abordată în termeni de antreprenariat, astfel încât să se realizeze trecerea de la învățământul tradițional la cel modern, bazat pe învățarea prin descoperire și schimb de idei.

To give a solution to this problem, and to outline a strategy for entrepreneurship, research was conducted directly among companies in Resita, from 15 to 30 October 2008.

Research results based on a questionnaire are presented in tables and the interpretation of the collected data is as follows:

- (1) Those surveyed have information about the project in entrepreneurship Resita - Bor as follows: 21.33% said they have information and 78.67% said they have no information on this project.
- (2) The persons interviewed about cross-border implications of the partnership enterprise like Romania - Serbia answered as follows: 1.33% answered that the cross-border partnership implications are intense, 37.33% said they are beginning implications, and 61.34% answered "I do not know about cross-border implications".
- (3) When asked if the company does business with Serbian partners, most respondents replied that they have no relationships with partners (88%), while the remaining 12% replied that they had relations with Serbian partners.
- (4) When asked whether they intend to conduct business with Serbian partners, most respondents said they are undecided (48%), 29.33% responded that they wished to conduct business with partners and 67% said they would conduct business with Serbian partners.
- (5) The opinion of respondents about the main advantage with the development of Romanian - Serbian relations is as follows: 24% believe that the main advantage is the start of new trade, 21.33% believe that the benefit is the most effective way of developing business, 10% believe that the advantage is the desire for profit, and 14.67% have other opinions on this question.

Pentru a da o soluție la această problemă, și pentru a putea contura o strategie de antreprenoriat, s-a realizat o cercetare directă în rândul societăților comerciale din Reșița, în perioada 15-30 octombrie 2008.

În tabelele următoare sunt prezentate rezultatele cercetării și chestionarul după care a fost culese datele, iar interpretarea rezultatelor apare astfel:

- (1) Persoanele chestionate dețin informații despre proiectul de antreprenoriat Reșița - Bor astfel: 21,33% au răspuns că dețin informații, iar 78,67% au răspuns că nu dețin informații cu privire la acest proiect.
- (2) Persoanele chestionate apreciază implicațiile transfrontaliere ale parteneriatului antreprenorial România - Serbia astfel : 1,33% au răspuns că implicațiile transfrontaliere ale parteneriatului sunt intense ; 37,33% au răspuns că sunt la început implicațiile, iar 61,34% au răspuns că nu știu despre implicațiile transfrontaliere.
- (3) La întrebarea dacă firma are relații de afaceri cu partenerii sârbi, majoritatea celor chestionați au răspuns că nu au relații cu partenerii (88%) , iar restul de 12% au răspuns că au relații cu partenerii sârbi.
- (4) La întrebarea dacă intenționează să deruleze relații de afaceri cu partenerii sârbi, majoritatea celor chestionați au răspuns că sunt indeciși (48%), 29,33% au răspuns că nu ar intenționa să deruleze relații de afaceri cu partenerii sârbi și numai 67% au răspuns că ar derula relații de afaceri cu partenerii sârbi.
- (5) Opinia persoanelor chestionate cu privire la principalul avantaj legat de dezvoltarea relațiilor româno - sârbe este următoarea : 24% consideră că principalul avantaj este demararea de noi schimburi comerciale, 21,33% consideră că avantajul este reprezentat de modalitățile mai eficiente de derulare a afacerilor, 10% consideră că avantajul îl reprezintă dorința de a obține profit, iar 14,67% au alte opinii legate de această întrebare.

-
(6) The opinion of those questioned about the main disadvantage with the development of Romanian - Serbian relations is represented as follows: insufficient information on the business environment (28%), insufficient information on the legislation in force between the two countries (21.33%), 8,67% of respondents considered the main disadvantage of political instability, 20% were reluctant to conduct a business relationship with Serbian partners, while 12% have other opinions on this subject. (7) 70.67% of respondents know the usefulness of carrying out entrepreneurial activities. A percentage of 18.67% do not know the usefulness of conducting such activities, while 10.66% do not know what the activity is. (8) A percentage of 50.67% of the respondents consider that entrepreneurship can have useful implications to their business development, 12% of those surveyed believe that it is expedient and 37.33% believe that entrepreneurship education is still insufficiently taught at the university level. (9) A percentage of 44.01% of respondents are interested in participating in courses organised by CAMI, 18.66% of respondents are interested in participating in such courses, and 37.33% of those surveyed said these courses would be beneficial for the business development level in Resita. (10) When questioned on the future of entrepreneurship education 56.01% of the questioned believe that it will evolve in the next years, while 2.66% of the respondents believe that it will devolve, and 41.33% of the respondents responded that they have not got enough information on this educational phenomenon.	(6) Opinia celor chestionați despre principalul dezavantaj legat de dezvoltarea relațiilor româno - sârbe este reprezentat astfel : informațiile insuficiente asupra mediului de afaceri transfrontalier (28%), informații insuficiente asupra legislației în vigoare între cele două state (21,33%), 8,67% dintre cei chestionați consideră instabilitatea politică fiind principalul dezavantaj, 20% au reticență în derularea unei relații de afaceri cu partenerii sârbi, iar 12% au alte opinii cu privire la acest subiect. (7) Dintre cei chestionați 70,67% cunosc utilitatea desfășurării unor activități antreprenoriale. Un procent de 18,67% nu cunosc utilitatea desfășurării unor astfel de activități, iar 10,66% nu știu în ce constă această utilitate. (8) Un procent de 50,67% din persoanele chestionate consideră că activitatea antreprenorială poate avea implicații care să fie de folos dezvoltării firmei lor; 12% din cei chestionați consideră că nu le este de folos, iar 37,33% consideră că educația antreprenorială este încă insuficient predată la nivel universitar. (9) Un procent de 44,01% dintre chestionați sunt interesați să participe la cursurile organizate de CAMI, 18,66% dintre chestionați nu sunt interesați să participe la astfel de cursuri, iar 37,33% dintre cei chestionați au răspuns că ar fi benefice aceste cursuri pentru dezvoltarea nivelului de afaceri în cadrul Reșiței. (10) Despre viitorul educației antreprenoriale 56,01% dintre chestionați au în viziunea lor că viitorul educației antreprenoriale va evolua în cursul anilor următori, pe când 2,66% dintre chestionați consideră ca va involua viitorul educației antreprenoriale, iar 41,33% dintre persoanele chestionate au răspuns că nu dețin destule informații asupra acestui fenomen educațional.
-

- (11) 48.01% of the firms surveyed have as their primary activity trade, 29.33% of companies operate in services, 17.33% of companies operate in production and only 5.33% of firms surveyed operate in industry.
- (12) 65.34% of the companies surveyed said they had a low turnover, while 29.33% of companies claim that their turnover was medium.
- (13) Thus, only 5.33% are small business firms, while 29.33% of companies claim that their turnover is medium. Thus, only 5.33% of firms surveyed have a high turnover, over one million.

IV. Conclusions

Taking a global survey of the interwar period, we may conclude that after the completion of the national unification of state, Romania entered a new phase of its historic development.

In spite of somewhat contradictory developments, determined by the international context, the economic, social, political and cultural life has experienced an ascending trend, a fact favored by the intensive usage of all the resources from above and below the ground, including the human potential.

One of the paramount goals set up, during the 1920s, 1930s and 1940s by any Romanian government, be it of national liberal, national agrarian or national unity denomination, was the creation of an effective bureaucratic apparatus capable of efficiently solving the more or less common problems of the citizens on a local, regional or central level.

In a social context we must draw the readers' attention to the fact that the interwar years were marked by numerous problems, due not lastly to the economic fluctuations on a national and international level.

Although the legislation passed by the different parliaments was well meant and some particular ministers endeavoured to effectively and correctly implement it, we may state that on the whole the governments'

- (11) Dintre firmele chestionate 48,01% au ca principală activitate comerțul, 29,33% din firme își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor, 17,33% dintre firme desfășoară activitatea de producție și doar 5,33% din firmele chestionate își desfășoară activitatea în industrie.
- (12) Dintre firmele chestionate 65,34% au afirmat că au o cifră de afaceri mică, pe când 29,33% din firme susțin că cifra lor de afaceri este mijlocie.
- (13) Astfel doar 5,33% din firmele de afaceri mică, pe când 29,33% din firme susțin că cifra lor de afaceri este mijlocie. Astfel doar 5,33% din firmele chestionate au o cifră de afaceri mare, adică peste 1 milion euro.

IV. Concluzii

Având un studiu global al perioadei interbelice, se poate concluziona că, după finalizarea a statului național unit, România a intrat o nouă fază a dezvoltării sale istorice

În ciuda unor evoluții oarecum contradictorii, determinate de contextul internațional, economic, social, politic și viața culturală a cunoscut un trend ascendent, fapt favorizat de utilizarea intensivă a tuturor resurselor de mai sus și mai jos la sol, inclusiv potențialul uman.

Unul dintre obiectivele generoase înființat, în anii 1920, 1930 și 1940 de către orice guvern român, este de la liberal denumire, național unității agricole sau naționale, a fost crearea unui aparat birocratic eficiente, capabile să eficient rezolvare mai mult sau mai puțin uzuale probleme ale cetățenilor la nivel local, regional sau central.

Într-un context social trebuie să ne atragă atenția cititorilor asupra faptului că anii interbelic au fost marcate de numeroase probleme, din cauza nu în ultimul rând de fluctuațiile economice la nivel național și internațional.

Deși legislația adoptată de către parlamentele diferite, a fost bine însemnat și unii miniștri special străduit în mod eficient și corect o pună în aplicare, putem afirma că, în ansamblu, guvernele;

interest for solving the grievances of the citizens, who had chosen them as representatives, was sensitive to stimulation only when certain electoral maneuvers had to be carried out.

These maneuvers generally attracted the presence of large numbers of voters who were used by the different parties as a political bargaining tool.

Worldwide, there is a growing sense of insecurity and anxiety, despite the many achievements of our time.

In addition, the transition to a global society is questioned and marked by numerous enhancing intercultural identities, while creating a trend toward a kind of global civilisation.

Globalisation serves to link people and teams and the island formerly separated by time and space, so that we can tell the world has become a singular place.

The globalisation process is deep. The globalisation produces significant changes in production. It should be noted only that globalisation leads to increased unemployment and inequality. Even in this context appears the natural question of where all the jobs appeared (or will appear)?

The correct answer, according to today's reality can only be entrepreneurship - the only source which can create and develop new jobs.

Entrepreneurship should be seen as an activity in the service of business goals and subordinate to its purpose - to maximize profits.

Entrepreneurship is considered to be an engine of development, one that takes the risks and responsibilities of a business.

As the term *entrepreneur* has started to be used more often in the context of economic development, its meaning and its characteristics are receiving ever-increasing attention.

Entrepreneurial economy alone can demonstrate that it is important. Through it new products and technologies could be launched to meet consumer demands and increase productivity.

interesul pentru rezolvarea plângerilor cetățenilor, care le-au ales în calitate de reprezentanți, a fost sensibil la stimularea numai atunci când anumite manevre electorale a trebuit să fie efectuate.

Aceste manevre atras, în general, prezența unui număr mare de alegători care au fost folosite de către diferitele părți ca un instrument de negociere politică.

În lumea întreagă, există un sentiment crescând de nesiguranță, neliniște, în ciuda numeroaselor realizări importante din timpurile noastre.

În plus, tranziția spre o societate globală este pusă sub semnul întrebării și marcată de intensificarea numeroaselor identități interculturale, dând naștere în același timp unei tendințe spre un soi de civilizație globală.

Globalizarea servește la legarea oamenilor și colectivelor anterior separate și insulare de timp și de spațiu, astfel încât putem spune, lumea a devenit un singur loc.

Procesul globalizării este adânc. Cele mai semnificative transformări le produce globalizarea în materie de producție. Trebuie amintit numai că globalizarea conduce la creșterea șomajului și a inegalităților. Chiar și în acest context apare firească întrebarea „De unde au apărut (sau vor apare) toate locurile de muncă?”.

Răspunsul corect, conform realității zilelor noastre nu poate fi decât Antreprenoriatul - singura sursă ce poate crea și dezvolta noi locuri de muncă.

Antreprenoriatul trebuie privit drept activitate pusă în slujba obiectivelor companiei și subordonat scopului acesteia - maximizarea profitului.

Antreprenoriatul este considerat un motor al dezvoltării, cel care preia riscurile și responsabilitățile unei afaceri.

Pe măsură ce termenul „antreprenor” a început să fie folosit tot mai des în contextul dezvoltării economice, sensul și caracteristicile sale au primit o atenție din ce în ce mai mare.

Economia antreprenorială a demonstrat și încă o poate face, că este importantă. Prin ea s-au putut lansa noi produse și tehnologii care să satisfacă mai bine pretențiile consumatorului și a crescut productivitatea.

It also represented the greatest strength throughout the long and thorny history of man's ascent from underdevelopment to prosperity.

Human resources are essential for the production and dissemination of knowledge and the availability and quality are keys to the entrepreneurial economy.

In the entrepreneurial economy, ideas and knowledge are essential for innovation and growth while investment in human resources is an important factor in maintaining economic and technological competitiveness.

Training of highly qualified human resources which supply Research and Development (R&D), requires more time, but investment in education and other areas that support lifelong learning brings great economic benefits to society, not only short-term but also long- and very long-term.

Building a strong human capacity for learning, assimilation and transfer of knowledge is necessary for the entrepreneurial economy that aspires to European level and the correlation is not possible without adequate funding support through education and research.

The trend in university education programs must be designed so that future graduates are prepared to organise their own business rather than to seek a job in the public or private sector.

In Romania and Serbia, entrepreneurship can be developed by involving universities; the training programs can develop their entrepreneurial economy practices.

It is no secret that developing the entrepreneurial system is largely due to U.S. universities who know how to create and develop programs to stimulate entrepreneurship.

In the last decades EU countries have become increasingly aware of the gap with the U.S. due to the shortage of entrepreneurial spirit, and have sought ways to stimulate entrepreneurship.

If we learn from the successes of others, we certainly can succeed too.

De asemenea a reprezentat forța cea mai de seamă în toată istoria lungă și spinoasă a ascensiunii omului de la subdezvoltare la prosperitate.

Resursele umane sunt esențiale pentru producerea și diseminarea cunoștințelor, iar disponibilitatea și calitatea lor constituie elementul-cheie al economiei antreprenoriale.

În economia antreprenorială, ideile și cunoștințele fiind esențiale pentru inovare și creștere economică, investiția în resurse umane este un factor important al menținerii competitivității economice și tehnologice.

Formarea resurselor umane de înalta calificare, din care se alimentează domeniul cercetării-dezvoltării (C&D), necesită timp mai îndelungat, dar investițiile în educație sau alte domenii care susțin procesul de învățare continuă aduc mari beneficii economiei și societății, nu numai pe termen scurt, dar și pe termen lung și foarte lung.

Construirea unei solide capacități umane de învățare, asimilare și transfer de cunoștințe, atât de necesară economiei antreprenoriale și spre care se aspiră la nivel european, nu este posibilă fără corelarea și susținerea printr-o finanțare adecvată a învățământului, cât și a cercetării.

Tendința programelor de educație universitară trebuie concepute astfel încât viitorii absolvenți să fie pregătiți să –și organizeze propria afacere și mai puțin să solicite un loc de muncă în sectorul public sau privat.

În România și Serbia spiritul antreprenorial poate fi dezvoltat, prin implicarea universităților, care prin programele lor de pregătire pot dezvolta practicile economiei antreprenoriale.

Nu este un secret că formarea sistemului antreprenorial în S.U.A se datorează în mare măsură Universităților care au știut să creeze și să dezvolte programe de stimulare a spiritului antreprenorial.

În ultimele decenii țările UE au devenit tot mai conștiente că decalajul față de SUA se datorează și unui deficit de spirit antreprenorial, și s-au căutat căi de stimularea acestuia.

Dacă vom învăța din reușitele altora, cu siguranță putem reuși și noi.

Reference/ Referințe

- [1]. **Ancel, J.** (2001), Contributions to the history of Romania, the Jewish problem, 1933-1944, vol. 1, București, Editura Hasefer, 2001-2003 (in Romanian).
- [2]. **Báthory, L.** (1973), The evolution of the mining industry in the Banat, in *Banatica*, Reșița, pp. 269-288 (in Romanian).
- [3]. **Báthory, L.** (1983), Workers from the „TITAN-NĂDRAG-CĂLAN” Society and their fight for the bettering of the social and economic situation, I, in *Acta Musei Napocensis*, XX, Cluj-Napoca, pp. 293-311 (in Romanian).
- [4]. **Báthory, L.** (1984), Workers from the „TITAN-NĂDRAG-CĂLAN” Society and their fight for the bettering of the social and economic situation, II, in *Acta Musei Napocensis*, XXI, Cluj-Napoca, pp. 353-368 (in Romanian).
- [5]. **Báthory, L.** (1995), Jewish business men. Max Auschnitt and the development of the „TITAN-NĂDRAG-CĂLAN” Society between the two world wars, in *Anuarul Institutului de Istorie Cluj- Napoca*, XXXIV, Cluj-Napoca, pp. 111-124 (in Romanian).
- [6]. **Bell, K.** (1926), The German people in foreign countries, Dresden, Deutscher Buch und Kunstverlag (in German).
- [7]. **Bulgaru, V.** (2003), The agrarian reform from 1921: economic fundaments, Timișoara, Editura de Vest (in Romanian).
- [8]. **Enache, R.** (2007), The structure of community fictions. Traditional and modern in the Romanian interbelic discourse, Cluj-Napoca, Editura Casa Cărții de Știință (in Romanian).
- [9]. **Feneșan, C., Gräf, R., Popa, I., Zaberca, V. M.** (1991), From the history of coal: Anina 200 years, Reșița (in Romanian).
- [10]. **Förster, H, von Fassel, H.** (eds.) (1997), The Banat as a cultural interference area: Traditions and perspectives; Tübingen, Institut für Donauschwäbische Geschichte und Landeskunde Verlag (in German).
- [11]. **German-Swabian Peoples Party** (ed.), (1928), What do the Banat Suabians want? Electoral program with explanations, Temesvar, Druck der „Deutschen Wacht” Verlags AG (in German).
- [12]. **Gräf, R.** (1997), The Banat domaine of the STeG: 1855-1920: From the industrial history of the Highland Banat, Reșița, Editura Banatica (in Romanian).
- [13]. **Gräf, R.** (1997), The Banat domaine of the STeG: 1855-1920: The mines and adherent steel plants, Cluj- Napoca, Editura Universității Babeș-Bolyai (in Romanian).
- [14]. **Greffner, O.** (1994), The Suabian (German) population from Banat. Who are they, when did they arrive and from where? Arad, s.n. (in Romanian).
- [15]. **Herrschaft, H.** (1942), The Banat. A German colonisation area in South Eastern Europe, Berlin, Grenze und Ausland (in German).
- [16]. **Hockl, H. N.** (1934), On the road to a nation. Contributions to the politic history of the Suabians from Banat, Temeschburg, in Kommission W. Vuortesch (in German).
- [17]. **Hromadka, G.** (1993), A small chronic of the Banat Highland, München, Verlag des Südostdeutschen Kulturwerks (in German).
- [18]. **Iancu, G.** (2002), The problem of the ethnic minorities from Romanian in the documents of the Nations Society 1923-1932, Cluj-Napoca, Editura Argonaut (in Romanian).
- [19]. **Iancu, G.** (2006), Romanian justice in Transylvania (1919), Cluj-Napoca, Ecumenica Press (in Romanian).
- [20]. **Jurca, N.** (1978), The socialist and social-democratic movement in Romania: 1934-1944: its position towards fascism and war, București, Editura Litera (in Romanian).
- [21]. **Jurca, N.** (1994), The history of social-democracy in Romania, București, Editura Științifică (in Romanian).
- [22]. **Marin, W.** (1980), A short history of the Germans from Banat. With special interest to their relations with the Romanian population and their position to the Unification of 1918, Temeswar, Facla Verlag (in German).

- [23]. **Nedelea, M.** (1991), *The Prime Ministers of the Greater Romania: politic ideas*, București, Garell Press (in Romanian).
- [24]. **Petri, P. A.** (1992), *A biographic lexicon of the Germans from Banat*, Marquartstein, Th. Breit Druck + Verlag GmbH (in German).
- [25]. **Predescu, L.** (1999), *The Romanian encyclopedia: Reflexions: Romanian material, people and achievements*, București, Editura Saeculum Vestala (in Romanian).
- [26]. **Riegel, W. M.** (1994), *The faith of the Germans in Romanian. A documentation*, Band IV, Augsburg, Weltbild Verlag (in German).
- [27]. **Riess, J.** (1935), *Population development in Banat. Discourses and articles of Dr. Kaspar Muths*, Timișoara, Graphisches Unternehmen Ideal (in German).
- [28]. **Romania's encyclopedia** (1940) vol. III: *National economy*, București, Editura Carte și Producție, f.a. (in Romanian).
- [29]. **Sandru, D.** (1975), *The agrarian reform of 1921 in Romania*, București, Editura Academiei R. S. R. (in Romanian).
- [30]. **Saon, S.** (1999), *The Romanian agriculture in the second interbelic decade*, Brașov, Editura Universității "Transilvania" (in Romanian).
- [31]. **Sbârnă, G.** (2001), *Political parties in Romania: 1918-1940: programs and doctrinarian views*, București, Editura Sylvi (in Romanian).
- [32]. **Schöffler, J.** (1925), *The Banat, Part II: German work and its succes. With tables and charts*, Hermannstadt, Ostdeutsche Druckerei und Verlags AG (in German).
- [33]. **Scurtu, I.** (1996), *The history of Romania in the years 1918-1940: the evolution of the political regime from democracy to dictatorship*, București, Editura Didactică și Pedagogică (in Romanian).
- [34]. **Senz, I. V.** (1977), *The Catholic Danube Suabians in the dualist Monarchy 1867-1918. In the sign of liberalism*, Stuttgart, Verlag Buch und Kunst Kepplerhaus (in German).
- [35]. **Setlacec, D.** (1998), *Romanian medicine - European medicine 1918-1940*, București, Editura Humanitas (in Romanian).
- [36]. **Stelu, Ș.** (2006), *Elites, parties and political spectrum in interbelic Romania*, București, Editura Paideia (in Romanian).
- [37]. **Zaharia, G.** (1981), *The national defense policy of Romania in the European interbelic context: 1919-1939*, București, Editura Militară (in Romanian).